

[Indenrigsministeren.]

fratage alle de omhandlede Personer dansk Indfødsret, saaledes at de selv maa melde sig for at faa deres Forhold undersøgt, hvorefter de, der er egnede til at erhverve dansk Indfødsret, vil kunne generhverve Indfødsretten. Det vil formentlig være rigtigst, at man ved Afgørelsen af, om de heromhandlede Personer til sin Tid bør erhverve Indfødsret, alene tager i Betragtning, om de paagældende ud fra nationale Sikkerhedshensyn kan anses for egnede til Naturalisation.

Et ganske tilsvarende Problem staar vi over for, naar vi ser paa den Regel i Indfødsretsloven, der siger, at en fremmed Kvinde bliver dansk alene derved, at hun gifter sig med en dansk Mand. Under normale Forhold vil det være uhyre sjældent, at et Ægteskab indgaas alene med det Formaal at skaffe Kvinden dansk Indfødsret, og derfor kan man tillade sig ved Fastsættelsen af den normale Regel at se bort fra denne fjerne Mulighed. Imidlertid har man i Ministeriet haft til Behandling adskillige Tilfælde fra de sidste 6 Aar, hvor Ægteskaber er indgaaet blot for at skaffe Kvinden dansk Indfødsret.

Foruden saadanne Tilfælde af proforma-Ægteskaber staar vi ogsaa over for en anden Gruppe af Ægteskaber, som ikke synes at kvalificere den kvindelige Part til at blive dansk Statsborger. Jeg tænker her paa de Ægteskaber, danske SS-Mænd o. lign. har indgaaet under deres Uddannelse og Ophold i Tyskland. Ganske vist har den danske Indfødsret næppe spillet nogen Rolle for disse Mennesker, inden de opdagede, i hvilken Retning Udviklingen gik; men nu vil Kvinderne se Interesse i at kunne forlade deres tyske Fædreland for her i Landet at kunne nyde godt af Stillingen som dansk Statsborger.

Endelig maa vi ikke glemme, at der blandt de Flygtninge, som den tyske Værnemagt i Krigens sidste Maaneder bragte herop, findes mange Kvinder, der utvivlsomt vil sætte alt ind paa at indgaa Ægteskab med danske Mænd, saafremt de derved kan opnaa dansk Indfødsret og de deraf flydende Fordele, og Erfaringen synes at vise, at adskillige danske Mænd er villige til at medvirke hertil.

Ogsaa hvad de tyske Kvinder angaar, staar vi altsaa over for en Række Tilfælde, hvor Grundlaget for vor normale Lovgivning svigter, og hvor vi ikke har nogen som helst Anledning til at opretholde den. Heller ikke her har vi Navne eller Tal paa de Personer, der er Tale om, hvorfor det er nød-

vendigt at tvinge dem til at fremkomme med en Henvendelse til Myndighederne, saaledes at det bliver muligt at skelne mellem egnede og uegnede. Det er min Hensigt, og jeg tror, at den høje Rigsdag vil støtte mig deri, at faa Ansøgninger fra alle de Personer, der omfattes af dette Lovforslag, behandlet med størst mulig Hurtighed, og den eneste Hindring for Ansøgnings Fremme bør som nævnt være Betæneligheder hidrørende fra de paagældendes nationale Holdning.

Under Behandlingen i Landstinget er der fremkommet et Ændringsforslag, hvorefter der i en ny § 3 gives Regler om, at de af Forslaget omhandlede Personer, der senest den 31. Oktober 1946 indgiver Andragende om at bevare dansk Indfødsret, og som opholder sig her i Riget, anses for danske, indtil der er truffet Afgørelse om Andragendet. Forslaget indeholder endvidere Hjemmel til at udstede midlertidige Beviser for, at Andragender om Bevarelse af dansk Indfødsret er indgivet.

Ved Forelæggelsen i Landstinget indeholdt Forslaget en Bestemmelse om, at § 5, 2det Punkt, i Indfødsretsloven af 18. April 1925, hvorefter danskfødte Kvinder, som bor her i Landet, og som har erhvervet fremmed Statsborgerret, bevarer Indfødsretten, indtil de flytter ud af Riget, *ikke* skulde finde Anvendelse paa dem, der efter den 9. April 1940 har erhvervet *tysk* Statsborgerret, medmindre der i det enkelte Tilfælde ved Lov blev bestemt andet. Da denne Bestemmelse har mødt nogen Modstand, og da det her drejer sig om danskfødte Personer, er den udgaaet af det her foreliggende Forslag, hvad jeg i og for sig beklager. Der vilde ikke ved dens Gennemførelse være begaaet nogen Uret mod nogen, der vilde kun være skabt en vis Sikkerhed for det danske Samfund.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til det i Landstinget fremsatte Lovforslag, skal jeg anbefale det til det høje Tings velvillige Behandling.

P. Mortensen: Som den højtærede Indenrigsminister lige har nævnt, tilsigtes med dette Lovforslag indtil videre at opheve den automatisk virkende Bestemmelse i Loven af 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret. Begrundelsen for Lovforslaget er, at en Række af de Personer, som omfattes af denne Bestemmelse, under Besættelsen har opført sig paa en saadan Maade, at det ikke kan siges, de har følt Tilknnytning til det danske Samfund og den danske Kultur, og at de egner sig til at være danske Statsborgere. Det, der nu sker ved